

KIADJA AZ »ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET«

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.
Az ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.
Nemtagoknak előfizetési díj:
Egész évre 6 aranykor., fél évre 3 aranykor.

Szerkeszti: UNGER EMIL Dr.
Szerkesztőség: Budapest, M. Kir. Halóeltani Kísérleti Állomás (II., Dobrói-út 15).
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Patria” r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vesz fel.

TARTALOM: Felhívás. — A ponty fogása horoggal. *Báró Szurmay Sándor.* — A szertetlen és szerves világ kapcsolata a halastavakban. *Maucha Rezső dr.* (Folytatás.) — Brassó halgazdasága és halpiaca a XVI. században. *Moesz Gusztáv dr.* — Kérdések és feleletek. — Társulatok. Egyesületek. — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzés. — Üzenetek. — Hirdetések.

Felhívás.

Az egyesület folyó évi április hó 10-én tartott közgyűlésén hozott határozatból kifolyólag tisztelettel felkérjük egyesületünk tagjait és lapunk előfizetőit, hogy folyó évi január hó 1-étől kezdve az első félévre 3 aranykoronának, tisztviselők és nyugdíjasok ezen összeg felének értékét, tehát 54.000, illetve 27.000 K-át az ezen laphoz mellékelte csekkupon az egyesület pénztárába befizetni sziveskedjenek.

Alapító tagjainkhoz és tiszteletpéldányt élvezőinkhez pedig azzal a kéressel fordulunk, hogy addig is, amíg lapunk fennmaradásának biztosítására kellő anyagi eszközt nem gyűjtöttünk a szaklap előállítási költségeire, ugyanekkor összeget önkéntes adományként juttassanak el egyesületünk pénztárába.

A jövőre nézve tájékozással tisztelettel közöljük, hogy a korona folyton változó értékére való tekintettel a tagsági és előfizetési díjak csak negyedévenként lesznek leróhatók s hogy annak összegét minden negyedév első hónapjában megjelenő számunkban fogjuk közölni.

Az egyesület elnöksége.

A ponty fogása horoggal.

Írta: báró Szurmay Sándor, ny. gyal. tábornok.

A ponty nem tartozik az ideális, tehát elsőrendű sporthalak sorozatába, mint például a pisztráng, a domolykó, a balin és a rablóhalak legnagyobb része (süllő, pénzes pér, galóca stb.). A két kategória között az a lényeges különbség, hogy az utóbbi csoportba tartozó halak a víz felszínén keresik és találják táplálékukat és azt épp úgy, mint a feléjük dobott csalit is mohón kapják be, míg a ponty a víz fenekén él és ott keresi a táplálékát, tehát ott kell azt keresni és fenéken fekvő, vagyis fenekes horoggal fogni. A ragadozó halakat a sporthorgász provokálja és harapásra készíti tartózkodási helyükön, a pontynak odadobja a csalit és kivárja, míg az bogarászva a víz fenekén, azt felszedi. A horgász ügyessé-

gétől függ most már az, hogy ez a várasi idő minél rövidebb legyen. Oly vízben, melyben sok a ponty és azt nem zaklatják, feltétlenül el lehet érni némi előkészület után azt, hogy a ponty néhány perc alatt horogra kerüljön, ahol kevés a ponty, ott a várasi idő kitolódik a halállomány és víz nagyságához képest, ami csak természetes, mert elvégre ahol kevés a ponty, ott csak keveset is lehet fogni.

Már e bevezető sorokból is látjuk azt, hogy a pontyhorgászatot a legszebb és legkellemesebb szórakozássá tehetjük kellő ügyességgel ott, ahol ponty van a vízben. Lássuk most már a ponty életmódját és a követendő taktikát, hogy aztán rátérhessünk a szükséges készség rövid leírására.

Elsősorban is legyünk tisztában azzal, hogy a ponty kímélési időszaka nyílt vizeken április 1-én kezdődik és július 15-én végződik. Ebbe az időszakba esik a ponty ívása, mely korai kimelegedés esetén korábban, ellenkező esetben később történik. Íváshoz mindkét nembeli ponty a sekély és melegebb parti vizekre vonul, ahol eszeveszetteen sűrű forog és az anyaponty lerakja ikráját, melyet a tejes ponty már kirakása után megtermékenyít. Az orvhalászok ilyenkor teszik a legtöbb kárt benne, mert hálóval és mindenféle más szerszámmal fogják, sőt doronggal vagy dorongra kötött láncsal verik agyon a sekély vízben. A nyári meleg a ponty éltető eleme. Meleg időben táplálkozik legjobban, akkor kerül tehát legkönnyebben horogra is. Ősszel, október folyamán, amidőn már a hűvösebb idő beállt, halunk csapatokban elvonul a mélyebb vizekre, ahol egymás hegye-hátán befurakodik, valóságos gödröket ásva az iszapba és a tavaszi kimelegedésig mozdulatlanul ott marad, anélkül, hogy számottevő táplálékot venne magához. A mondottakból is kitűnik már, hogy a horgászat pontyra csak július 15-től kezdve mindaddig, míg a szeptemberi meleg napok tartanak, lehet sikeres. Más időszakban kár a fáradságért.

Kedvenc tartózkodási helye a pontynak zárt vízben a vízínövényekkel, sás és náddal benőtt rész, ahol szí-

vesen bujkál és annak közvetlen környéke. Folyó vízben a csendes helyeken tartózkodik legszívesebben, pl. gátak alatt, sarkantyúk mögött vagy ilyenek hiányában ott, ahol nincs erős folyása a víznek. Szereti azokat a helyeket, amelyek közvetlen közelében szükség esetén védelmet talál, pl. egy ledől fa mögött, ahová elleneségei (ragadozó halak, madarak vagy vidra) nem könnyen követhetik. Sokat forgolódik oly helyeken, ahol rendszeresen (pl. tógazdaságokban) etetik, sőt oda tódul, mikor észreveszi, hogy szórják az eledelt a vízbe. Ezért a legmelegebben ajánlom a tógazdáknak azt, hogy az etető helyeket jelző póznákat és karókat a parttól oly távolságra verjék be, mely távolságra az orvhalász sem horgát, sem hálóját be nem dobhatja, mert ott rövid idő alatt igen nagy zsákmányra kínálkozik alkalom.

Az elmondottakból a sporthorgász is levonhatja a tanulságot. Ha pontyokat akar fogni, akkor *előzetéssel* nevelje azokat valamely egyébként is kedvelt helyre, melyet szükség esetén meg is jelöl, hogy a halak könnyen megtalálják. Etetőhelyül legalkalmasabb állóvízben (tóban) a nádnak a víztükör felé eső széle, ahol a víz már 30–40 centiméteres vagy még mélyebb. Mólók, hidak vagy bürük mellett az a sarok, ahol a nád széle a műépítményt éri. Folyóvízben etetünk ott, ahol a ponty a fentiek szerint szívesen tartózkodik. Ha naponta egy-két marék főtt nagyszemű kukoricát, főtt babot, mogyorónagyságú galuskát, vagy igen keményre készített puliszkgaluskát szórunk az etetőhelyre és az ugyanazzal (tehát egy szem kukoricával, babbal stb.) felcsalizott horgot betesszük a víz fenekére és köréje szórunk vagy 15–20 szabad szemet, biztos, hogy a ponty a horgos eledelt is felveszi. Minél hosszabb időn át etetjük előre a pontyot, annál sikeresebb lesz a horgászat. Ahol sok a ponty, ott elég, ha egy-két nappal előbb etetünk. Felveszi a ponty a gyümölcsöt is (cseresznyét, apró szilvát, feldarabolt barackot vagy körtét), ha kissé reáneveljük. Szívesen fogadja az árpát is, búzát is, melyet azonban jó előbb meleg vízben megduzzasztani. Sem a puliszka, sem a feldarabolt gyümölcs, sem pedig az árpa vagy búza nem ajánlható azért, mert ezen eledel nagy részét a mindenütt kéznél levő keszegfélék falják fel és a később odavetődő pontyoknak nem marad semmi. Legmelegebben ajánlható a friss, tejes, *nagyszemű főtt kukorica* vagy a kemény lisztes galuska, melyet a keszeg nem nyelhet le és nem is kezdhet ki. Csak szilárd álló helyről horgásszunk pontyra (partról, hídról, mólóról vagy a nád széléhez épített bürüről). A különben is mozgolódó csónak elriasztja az óvatos pontyot. Arról tehát a horgászat nem lehet sikeres. Az etetést lehetőleg magunk végezzük a kiszemelt helyen, ne bízzuk másra, mert különben az szedi le előttünk a tejfölt, ugyanez okból tartuk távol az orvhalászokat is az etetőhelytől, mert egész biztosra vehetjük azt, hogy másnap már virradatkor horoggal vagy hálóval elrontja multságunkat.

A horgászó készsége nézve következőket kell tudnunk:

A cigány a legkezdetelegesebb készséget használja sikerrel. Horognyél gyanánt vág magának a helyszínén egy fűzfa, vagy más vesszőt. Azért teszi ezt, nehogy már útközben, mikor a vízhez megy, a látható halászókészség miatt elcsípjék. Ha víz mellett horgászva szorítja a halór, levágja a zsinéget, eldobja a vesszőt is, kár nélkül, futva menekül. Közönséges spárgát használ zsinégeként, melynek végére közönséges horgot köt. Ezt leguggolva a paron, fenékre eresztve kézben tartja és órákon át ül, várva a harapást. Tehát így, ezzel a készséggel is lehet pontyot fogni, mint mind-

nyájunk bő tapasztalata mutatja, csak hogy a legálisan horgászó sporthalász ebben épp úgy nem találhat gyönyörűséget, mint a vadász abban a lövésben, melyet bármely alkalommal, vagy bármely oknál fogva idegen, gyengébb minőségű fegyverből kénytelen leadni.

A pontyhorgászatra használt *horognyélnek* nem szabad túlhlékonynak lennie, különösen szabad vízben, ahol több kilós, nehéz ponty is akadhat horgunkra. Nem szükséges, hogy az — most már másfél millió koronára tartott — finom angol bot legyen, mert épp oly jó szolgálatot tesz a csinos három részből álló, szétszedhető bambusz horognyél. Sőt aki ezt sem szerezheti be és víz mellett lakik, az előnyösen használhatja a télen levágott, le nem hánccsolt, szép egyenes mogyorófavesszőt is. A bambuszhorognyél vastag végén lándzsa legyen, a mogyorófavesszőt pedig egyszerűen meghegyezzük, hogy a partba beszúrhassuk. A horognyél vékony végén mindenképpen erős sárgarézkarika legyen, melyen a zsinéget átfűzzük.

A legjobb, legerősebb és legtartósabb *zsinég* az amerikai, vagy angol impregnált zsinég, vagy a német selyemzsinég, mely a pontyhorgászatra valamivel vastagabb legyen, mint a befőttes üvegek lekötésére használt spárta. A kitűnő német fehér zsinéget célszerű használat előtt langyos tiszta lenolajon áthúzni, azután két újjunk között s végül egy rongy közé szorítva a fölös olajtól megszabadítani és egy-két héten át megszáritani. Aki ezeket a drága zsinégeket nem szerezheti be, az használjon közönséges, de nem fonott, hanem kötött zsinéget. A fonott zsinég a vízben összezsavarodik, aminek nem szabad megtörténni. Ezt a zsinórt is impregnáljuk lenolajjal. Minden horgászat után gondosan fészítsük ki a zsinégeket, hogy teljesen megszáradhassanak.

A *horognál* főkéllék, hogy erős legyen, mert a ponty horogra kerülve, gorombán viselkedik, amikor is a gyenge húsú horog igen könnyen letörik vagy kigyenesedik. A horog hajlása (átmérője) körülbelül oly nagy legyen, mint középső újjunk körme. A zömök Millward-féle horgok a legjobbak. Felismerhetők könnyen, mert a horogszár laposra kalapált végén M betűvel vannak jelezve. Színük fekete, semmiféle vízben nem romlanak, mindig megtartják fényüket.

A horgot kössük egy két vagy három szál selyembogárbélelől gondosan font *patonyra*. A patony másik végén zárt hurok legyen, hogy könnyen a zsinéghez fűzhessük. Aki nem tud ily patonyt beszerezni és csak pontyra horgász, tehát nem kell cserélnie a horgot, az kösse a horgot egyenesen a zsinéghez. A kötést minden horgászó ember megmutatja. Utóbbi esetben szükséges, hogy a zsinéget a vízben levő hínárhoz, favesszőkhöz hasonlóvá tegyük oly módon, hogy többször iszappal bekenjük. Egy pár nap alatt elpiszkolódik a zsinég úgy, hogy a ponty nem riadozik tőle.

Ha motolánk van és hozzávaló horognyél, akkor a motoláról fűzzük át a zsinéget a horognyél oldalán és vékony végén levő sárgaréz karikákon. Más horognyélnél megkötjük a zsinéget annak *vastag* végére és átfűzzük a vékony végén levő karikán. Nem szabad a zsinéget a horognyél vékony végére kötni, mert ha az letörik, elmenekül a hal zsinégestől. A zsinég szabad végén levő hurok fölé tesszük egy olív- vagy mogyorónagyságú ólomnehezéket, mielőtt a patonyos horgot reá erősítjük, e fölé pedig egy könnyű úszót (tutajt) oly magasságba, hogy épp a vízen ússzon, vagyis oly távolságra az ólomtól, mely a pontosan megmért víz mélységének felel meg. A vízbe tett készség tehát követ-

kezőképp fekszik: fenéken a horog a csalival, ugyancsak fenéken a patony és egy-két arasznyira a horogtól az ólom, ettől fölfelé a zsinog a víz színén úszó tutajig és onnan a horognyél vékonyvégéhez. Említésre méltó az, hogy a ponty virradattól estig a nap bármely szakában egyformán harap.

Ha a sporthorgász pontosan követi fenti, bő gyakorlati tapasztalatokon nyugvó útmutatást és három-négy horgászó készséget tesz be az etetőhelyre, kétségtelen, hogy sok munkája közepette részint a fogott halak elkezelésével és a horgok időközönként szükséges revideálásával, nem fogja meghallani a déli harangszót sem.

A szervetlen és szerves világ kapcsolata a halastavakban.

Írta: **Maucha Rezső dr.**

(Folytatás.)

Lássuk tehát most, hogy minő következtetéseket vonhatunk le a fényerősség és a nannoplankton termelése között fennálló és kísérletileg megállapított törvényszerű összefüggésből. Minthogy az optimális termelésnek megfelelő fényerősség jóval a közvetlen napfény intenzitása alatt marad, következik, hogy a nannoplankton termelése nem a földön uralkodó nagyobb, hanem éppen a kisebb fényintenzitásokhoz idomult. A fizika tanítása szerint a föld felső részét érő napsugárnak fényereje a legnagyobb az egyenlítő táján és a leggyengébb a sarkokon. Ha tehát a nannoplankton termelése akként alakult volna ki, hogy az a fényintenzitás növekedésével arányosan növekedne, avagy annak optimális fényintenzitása az egyenlítő táján uralkodó maximális fényerősség volna, akkor a nannoplankton csak az egyenlítő táján termelhetne optimális fényviszonyok között, vagyis teljes hatáskokkal. A tapasztalás éppen az ellenkezőt mutatja. Régi megjegyzés, hogy nemcsak a nannoplankton, hanem általában az egész hidrobiosz legbőségesebben a sarkvidékek táján fejlődött ki, jelölve annak, hogy ott a nannoplankton termelésének valamilyen tekintetben optimális viszonyok között kell végbennnie. Minthogy a sarkvidékek tengereinek hőmérséklete esik legtávolabb az optimálistól, itt hőmérsékleti optimumról szó sem lehet, fel kell tehát tennünk, hogy a fényviszonyok optimálisak, vagyis, hogy a nannoplankton termelési fényoptimuma a sarkvidékek minimális fényintenzitásaihoz idomult. De ha ez így van, akkor a nannoplankton az egész föld felszínén optimális viszonyok között termelhet, mert az a meddő fényerősség káros hatása ellen könnyen védekezhetik. Nevezetesen ott, ahol kellő vízmélységek állanak rendelkezésre, a nannoplankton azokban a vízrétegekben szaporodik el legjobban, amelyekben a napi periódus alatt a fény intenzitása az optimálist lényegesen túl nem haladja. Ez áll a tengerre, melynek nannoplanktonjáról már régen ismeretes, hogy az a sarkvidéktől az egyenlítő felé haladva mindig mélyebb és mélyebb rétegekben található fel. Míg a sarkvidéki tengerek nannoplanktonja közvetlenül a víztükör alatt a leggazdagabb, addig pl. az egyenlítő táján 50—80 méter mélységben találjuk azt a legbőségesebben kifejlődve. A szárazföldi tavakban azonban a mélységek korlátoltak, úgy hogy a nannoplankton nem védekezhetik minden esetben a mélyebb vízrétegekbe való visszahúzódás útján a meddő fényintenzitás ellen. Itten tehát a zavaros vizű tavakban fejlődhetik ki a legbőségesebb nannoplankton, illetőleg, ha a víz kémiai összetétele megengedi, nagymérvű

elszaporodása folytán a vizet az önmaga is annyira zavarossá teheti, hogy abban közel optimális fényviszonyok uralkodnak. A gyakorlati tógazdák jól tudják, hogy a zavaros vizű tavak termelőképesége rendszerint nagyobb, mint a tiszta vizűeké.

A nannoplankton termelőképesége és a fényintenzitás között fennálló összefüggés törvényszerűségéből tehát azt a következtetést vontuk le, hogy a nannoplankton az egész föld felszínén azokon a helyeken főrekszik nagyobb mennyiségben kifejlődni, ahol a fényintenzitása közel optimális. Ebben az esetben azonban a nannoplankton termelőképeségének mindenhol egyenlő mértékűnek kellene lennie és bizonyos ellentmondás látszik abban a körülményben, miszerint a sarkvidékek táján a nannoplankton termelése sokkal nagyobb, mint bárhol másutt a föld felszínén. Erre mutat legálább a sarkvidékek gazdag faunája, mert itt élnek az óriási testű bálnák, rozmárok, fókák nagy tömegei, továbbá a jegesmedvék, nemkülönben a vízi madarak milliárdjai, melyek végeredményben mind a nannoplanktontól termelt szerves anyagokon élőködnek. Ennek a látszólagos ellentmondásnak magyarázata abban rejlik, hogy a napfény sugárzó energiája nem egynemű, hanem mint az ismeretes, sokféle fényből tevődik össze. Tudjuk, hogy a fehér fényt a szivárvány hétféle színére bonthatjuk fel. Már most a tenger vize éppen azokat a fényemeket, t. i. a vörös és sárga fény sugarakat nyeli el legnagyobb mértékben, melyek a klorofill fotoszintetikus munkáját leginkább előmozdítják. Ilyenféleképpen az egyenlítő táján a nagyobb víz mélységben élő nannoplankton részére, bár optimális fényerejű, de kedvezőtlenebb összetételű fény áll rendelkezésre, miért is a nannoplankton termékenysége itt nem is lehet olyan erőteljes, mint a sarkok táján. Ez kétségtelenül a hidrobiosz egyéb kategóriáinak táplálkozási, növekedési és szaporodási viszonyaira is kihatással van. Hogy a fent említett tenzeri emlősök és madarak nem élhetnek az egyenlítő táján, annak oka az is lehet, hogy ezek a légkörből lélegző, tüdő állatok a víz nagy nyomása következtében nem hatolhatnak le azokba a mélységekbe, amelyben az optimális fényintenzitás miatt a nannoplankton a legnagyobb mértékben fejlődött ki és ahol ennél fogva a kopoltyúval lélegző hidrobionták a táplálkozási viszonyok legkedvezőbb volta miatt tömegesen tartózkodnak.

Az elmondottakból tehát megállapíthatjuk, hogy a nannoplankton és így közvetve az egész hidrobiosz vízszintes és függőleges irányú térbeli eloszlását a földön uralkodó fényerősségi viszonyok szabályozzák. Hogy ebben a tekintetben a hőmérsékletnek nincs befolyása, az abból következik, hogy a hidrobiosz termékenysége úgy vízmentes, mint függőleges irányban éppen arra felé növekedik, amerre a víz hőmérséklete az optimálistól eltávolodik. Egyébként az egész föld felszínén a víz csak elvétele és csak igen rövid időre, kivételesen veszi fel az optimális hőmérsékletet (31°), általánosságban azonban a természetes vizek hőmérséklete többé-kevésbé messze elmarad az optimális alatt. A nannoplankton tehát a föld felszínén optimális hőmérsékleti viszonyok között csak kivételesen termelhet, ezért a hidrobiosz térbeli eloszlását a hőmérséklet befolyására nem vezethetjük vissza.

A hidrobiosz időbeli eloszlását azonban a hőmérséklet korlátozza. Hogy ezt megérthessük, gondoljunk arra a körülményre, hogy a termelés reakció sebessége a hőmérséklet emelkedésével növekedik. Ez annál is inkább kell hogy így legyen, mert említettük már,

hogy a tenger és a tavak hőmérséklete rendszerint sehol sem éri el az optimálist, tehát a hőmérséklet emelkedése kizárólag csak a termelés növekedését idézheti elő. A termelés növekedése a hidrobiosz fokozott táplálkozását és ennek folyományaként nagyobb mérvű szaporodását vonja maga után, úgyhogy a hőmérséklet emelkedése végeredményben a hidrobiosz konzumensek elszaporodását (legalább is egyes kategóriáikét) eredményezi. Ezt igazolja az a tény is, hogy pl. a hálópilánkon mennyisége tavasztól őszig közel szinuszos vonalban változik, mert a nap sugárzó melege is hasonló törvényszerűség szerint változtatja a víz hőmérsékletét. A hőmérséklet tehát a hidrobiosz időbeli eloszlását szabályozza.

Ezen, főleg az elméleti limnológia keretébe tartozó fejtegetések után lássuk most kísérleti eredményeink néhány gyakorlati alkalmazását. (Folyt. köv.)

Brassó halgazdasága és halpiaca a XVI. században.

Irtá: Moesz Gusztáv dr.

I.

Sok jel arra vall, hogy régebben a hal jóval gyakrabban került az asztalra, mint most. Kedves étele volt a nagyúrnak és a szegénynek egyaránt.

A XVI. és a XVII. század szakácskönyvei tanúsítják legjobban, milyen kényesek, válogatosak voltak főuraink. Az erdélyi fejedelmek és főurak magyaros konyhát tartottak. Szakácsaik pedig érdemesnek vélték, hogy tudományukat papírosra vessék. Így maradt ránk néhány szakácskönyv, melyek művelődéstörténetünk érdekes okmányaiává lettek.

Galgóczi István „Szakácsi Tudomány” címet adott 1622-ben írt könyvének. Megtudjuk belőle, hogy 30-féle halból tudott ételt készíteni. Csak a csukából 28-félét és a pozsárból 18-félét!

Halgazdaság Brassóban? A magas hegyek közt?

Bármily különösnek lássék is a dolog, tény, hogy réges-régen halastavai voltak a városnak. Az idők folyamán betemették azokat, medencéjük helyén házak épültek.

Hunyjuk be szemünket, hogy a jelent ne lássuk és merüljünk el a múltba!

Teutsch József írja, hogy Brassó nagy templomát 1385-ben azon a helyen kezdik építeni, ahol azelőtt egy *halastó* volt. Hogy a többi halastó hol volt, nem tudnám megmondani. A régi feljegyzések sűrűbben emlegetik a „*piscina minor*”, a „*piscina circa leproso*”, „*piscina circa montem patibuli*” halastavakat. Ezeken kívül a várakokban is űztek halgazdaságot. És hogy itt rendszeres halgazdaságról van szó, arról a város régi költségjegyzékei győznek meg. Megtudjuk belőlük, hogy a város rendes fizetéssel halászmestert tartott, ki a halastavakat gondozta, hogy a város sokszor vásárolt halivadékot a halállomány szaporítása céljából, végre, hogy a halastavakból kifogott halat árúba bocsátotta.

Legyen szabad a város régi számadásaiból néhány erre vonatkozó tételt idejegyezni:

1520. november 30-án 20.000 darab halivadékért ... 19 frt*) 26 asp.

*) Az akkori *forint* aranypénz volt. Értéke mai pénzünk szerint körülbelül 20 korona volt, természetesen *aranykorona*.

Asper, ezüst váltópénz volt, értéke 40 fillér lehetett. Két asper tett ki egy *denárt*, ötven asper egy forintot.

19 frt 26 asper, tehát a mi pénzünk szerint 390 korona 40 fillérnek felel meg, aranyban.

1523. november 13-án 2800 darab halivadékért ... 2 frt — asp.
1523. december 11-én 2800 darab halivadékért ... 2 „ — „
1524. április 8-án 5600 darab halivadékért ... 4 „ 16 „
1524. április 29-én 6000 darab halivadékért ... 4 „ 16 „

1524-ben még hatszor vettek halivadékot. Ez évben a város összesen 43 frtot költött halivadék vásárlására.

A földvári halászok (*piscatores de Brengendorff*) összesen 21 forintot kaptak, amiért három ízben halivadékot helyeztek el a brassói nagy halastóba.

A haleladásra vonatkozó tételek ideiktatásával nem akarom olvasóimat untatni. Ehelyett összeadtam az 1526-ik esztendőnek a halászból eredő bevételeit, s kiderült, hogy a város a mohácsi tragédia esztendőjében 109 frt 21 asperát, azaz mai pénzünk szerint 2188 korona 40 fillért vett be a hal értékesítése révén.

Ezidőben *Anthonius* volt a halászmester. Rajta kívül még öre is voltak a halastavaknak. Kettőnek nevét is ismerjük: *Lexes Hannes* és *Blasius*.

A halastavak körül sűrűn folytak különféle munkálatok, melyekről a költségjegyzékek számos adatot tartalmaznak.

Ugyancsak sokszor akadunk olyan kiadási tételekre, melyek a halászhoz szükséges eszközökre vonatkoznak. Például:

1508. április 29. pro *tela grossa* ad piscandum asp. 6.

1509. július 21. pro uno *reti* piscium ad piscandum asp. 16.

1510. pro uno *hamo* ad piscandum asp. 25.

1521. március 8. pro uno *flecht* ad piscinam asp. 6.

1424. augusztus 19. pro uno *reti* ad piscandum flor. I. asp. 25.

A *flecht* bizonyára fűzvevesszőből font *varsa* lehetett, míg a többi különféle *hálót* jelent. Hogy a hálók sem lehettek egyformák, láthatjuk áraikból. Az egyik csak 6 asperbe (= 2 korona 40 fillér aranyban), míg a másik 1 frt 25 asperbe (= 30 koronába) került.

Nagyon érdekesek azon tételek, melyek a halászoknak adott pénzről számolnak el, mert itt legtöbbször a halászás oka is említetik. Az ok többnyire a város valamely előkelő vendégének megérkezése vala.

1523. augusztus 21-én megjött nagyságos *Som Gáspár*, a királyi szónok, halpecsenyére volt szükség, ennélfogva a halászoknak kijárt 9 asp. borraló.*)

1524. szeptember 16. Azoknak, kik a nagy halastóban a vicevajda úrnak halásztak, 3 asp.

1527. Halászoknak, kik Ferdinánd követének halásztak, 7 asper.

1533. augusztus 18. Halászoknak, kik a város árkaiban három napon át halásztak a kancelláris úrnak, 1 frt 17 asp.

1533. Christianusnak és más halászoknak, kik a Kis Vidombák folyóban (in parvo fluvio Wydembach), a kancellárius úrnak halásztak, 32 asp.

1535. Egy halásznak, ki a Tömösben (in Temes fluvio) halászott, midőn tisztelendő *Thomory Zsigmond* úr, a királyi felség követe idejött, 5 asp.

1535. Két halásznak, kik Feketehalom halastavában halásztak, midőn a vajda itt volt, 20 asp.

Ezek azonban csak kisebb halászatok voltak.

*) *Piscatoribus bibales, quando orator regius hic fuit, magnificus Gaspar de Som asp. 9.*

Nagyobb halászatokról is vannak feljegyzéseink. Midőn napokon, sőt heteken át halásztak. E nagyszabású halászatokra szükség volt, részint a halak elárúsítása, részint vendéglátás céljából.

1526. március 23-án például tízen halásztak a nagy halastóban. Kaptak ezért együttesen 39 aspert.

1534. május 8 iki kelettel a következő tételt találjuk a költségjegyzékbe írva:

„Halászoknak, kik 14 héten át halásztak a város árkaiban, a Tömösben és a Kis-Vidombák folyóban, 10 frt 26 és fél asp.“

(Folyt. köv.)

KÉRDÉSEK ÉS FELELETEK.

Kérdések.

2. Köteles-e a halászbérlő forgalmi adókönyvet vezetni és az általános forgalmi adót fizetni, ha az általa termelt halat akár nagykereskedőnek, akár pedig a közvetlen fogyasztónak adja el?
—r—s Siófok.

Feleletek.

2. A Halászat idejévfolyamának 3—4. és 5—6. számaiban a 11. illetőleg 13. lapon közölt tudósításában ebben a kérdésben világosan tájékoztatta már olvasóit. Megismételjük ezúttal is, hogy a m. kir. pénzügyminisztérium 109.651/1923. körrendelete értelmében a halászat bérelt területen akkor nem esik forgalmi adókötelezettség alá, ha termelését nagykereskedelem útján értékesíti. Ha ellenben közvetlenül a fogyasztóközönséggel kereskedik, akkor igen. — A lapunk előállításí költségeihez 20.000 K-val való hozzájárulását köszönettel nyugtatjuk.
Szerk.

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

Corchus Béla emlékének megörökítése. Az egyesület ügyvezető titkára a közgyűlés egyhangú határozatából kifolyólag a magyar tógazdaságok tulajdonosaihoz a következő körlevelet intézte:

„Az Országos Halászati Egyesület f. évi április hó 10-én tartott közgyűlése elhatározta, hogy érdemdús alelnökének, néhai Corchus Bélának emlékét akként örökíti meg, hogy a magyar tógazdaságok tulajdonosait felkéri, hogy egyik tavukat az ő nevére „Corchus Béla tó“-nak nevezzék el.

Abban a reményben, hogy a közgyűlés ezen határozata Címed elhatározásával megegyezik, tisztelttel felkérem, hogy azt végrehajtani és a végrehajtásról értesítést küldeni méltóztatásék, hogy annak alapján alkalmitag a közgyűlésnek jelentést tehessek.“

Reméljük, hogy a körlevél minden tógazda szívében élénk visszhangot fog kelteni s késő unokák is emlegetni fogják azt a nevet, amelynek tulajdonosa a megemlékezést minden tekintetben annyira megérdemelte.
F.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya f. évi március hó 15-én ülést tartott.

Jelen voltak: *Répássy Miklós* elnökle alatt *Darányi Ágoston*, *Kuttner Kálmán*, *Purgly Pál*, *Scheiber József* és *Fischer Frigyes*.

Távolmaradásukat kimentették: br. *Inkey Pál*, *Bokor Pál*, dr. *Dobránszky Béla*, dr. *Hirsch Alfréd*, dr. *Korbuly Mihály* és *Zimmer Ferenc*.

Elnök a megjelenteket üdvözölve, az ülést megnyitja és felkéri a titkárt a tárgysorozat előadására.

Titkár jelenti, hogy a választmányi ülés első tárgya az április hóban tartandó közgyűlés előkészítése. Ezen pontnál *Kuttner Kálmán* azt az indítványt teszi, hogy miután az alapszabályok szerint megkívánt egyharmad többség a közgyűlés első határidején semmi körülmények között nem fog megjelenni, a választmány oly megállapodást létesítsen, hogy az első határidőn lehetőleg senki se jelenjék meg a közgyűlésen. A választmány az indítványt elfogadta azzal, hogy a tagok lehetőleg széles körben értesítsenek arról, hogy a közgyűlés tényleg a második határidőben fog megtartani.

Titkár bemutatja *Kócsy Imre* részéről írásban benyújtott azon indítványt, hogy a megürült választmányi tagsági helyek egyikére dr. *Hankó Béla* nemzeti múzeumi őr választás meg. A választmány anélkül, hogy a beadvány érdemi részének tárgyalásába bocsátkoznék, megállapítja, hogy a kérelemnek nem tehet

eleget, miután a megürült választmányi tagsági helyek betöltése iránt az előző választmányi ülés már állást foglalt. Indítványozónak a közgyűlés alkalmával módjában fog állani az ajánlatot személyesen megtenni.

Kuttner Kálmán pénztáros kéri a választmányt, hogy hivatali elfoglaltságára való tekintettel őt a pénztárosi teendőktől mentse fel. Egyben bejelenti, hogy zárszámadást hosszabb idei gyengélkedése miatt nem állt módjában elkészíteni és a választmány mai ülésén bemutatni.

A választmány *Kuttner Kálmán*nak a pénztárosi teendőkről való lemondását tudomásul vette és felkérte őt, hogy helyére legközelebbi választmányi ülésen alkalmas egyént hozzon javaslatba. Ugyancsak tudomásul vette azt, hogy a zárszámadást a legközelebbi választmányi ülésen fogja bemutatni.

Titkár bejelenti, hogy a *Fanda Ágoston* által felajánlott halászeréklyék tárgyában az egyesület irattárát átnézte és ebből az volt megállapítható, hogy az átvétel ügyében 1918. május havában bizottság járt el, amely az ajándékozó levél szövegét megállapította és akként határozott, hogy a leltár szerinti átvétel 1918. május hó folyamán lesz.

Minthogy az egyesület irattárában erre vonatkozólag további feljegyzés nem található, a választmány megbízta a titkárt, hogy a leltári feljegyzés beszerzése iránt az eljáró bizottság tagjaihoz forduljon.

Dr. Unger Emil dr. *Korbuly Mihály* választmányi tag megbízásából bemutatja az utóbbinak egy halászatí tanfolyam felállítását célzó indítványát.

A választmány méltányolva az ilyen tanfolyam felállításának helyes és célszerű voltát, figyelemmel a jelenleg fennálló rendkívüli körülményekre, az indítvány visszaadása mellett felkéri indítványozót, hogy a tárgyban részletes javaslatot dolgozzon ki, javaslatát az egyesület elnökségével közölje, amely legközelebbi választmányi ülésen tegyen konkrét javaslatot.

Tagul jelentkeztek: *Vitéz Csécsi Nagy Imre* Budapest, *Hankó Ernő* Sárszentmihály, *Karczag József* Baracs, *Kéri József* Sáregres, *Konkoly Sándor* Kiskunfélegyháza, *Vass György* Budapest.

A választmány a jelentkezőket a közgyűlés megerősítésének fenntartása mellett az egyesület kötelekébe felveszi.
F.

Az Országos Halászati Egyesület f. évi április hó 10-én választmányi ülést tartott, melyen jelen voltak *Dr. Dobránszky Béla* elnökle alatt dr. *Goszthonyi Mihály*, dr. *Korbuly Mihály*, *Kuttner Kálmán*, *Purgly Pál*, *Répássy Miklós*, *Schwartz Izidor*, *Zimmer Ferenc* és *Fischer Frigyes*.

Távolmaradásukat kimentették: br. *Inkey Pál*, *Darányi Ágoston*, *Dietzl Lajos*, dr. *Hirsch Alfréd*, báró *Szurmay Sándor*.

Elnök a megjelenteket üdvözölve, az ülést megnyitja és felkéri a titkárt a tárgysorozat előadására.

1. *Titkár* jelenti, hogy a jelen választmányi ülés legfőbb tárgyát a közgyűlés előkészítése és a költségelőirányzat megállapítása képezi. A választmány az évi tagdíjat 6 aranykoronában, az alapító tagsági díjat 100 aranykoronában állapítja meg; a mai aranyparitás mellett egy aranykorona 18.000 papirkorona értékkel vétetett fel. A választmány hozzájárul ahhoz, hogy a tagsági díj befizetésére a Halászatban felhívás tétessék közzé s hogy a szaklap fenntartása lehetővé tétessék, az alapító tagok és tiszteletpéldányt élvezők is felkérhetnek ezen összegnek önkéntes adományként való befizetésére. — *Kuttner Kálmán* pénztáros más irányú elfoglaltsága miatt kéri a pénztárosi teendőktől való felmentését és egyben ajánlja, hogy helyette pénztárosul a választmány *Ott János* kir. mérnököt alkalmazza. A választmány a lelépő pénztárosnak hosszú és buzgó munkálkodásáért köszönetét és elismerését fejezi ki s ajánlatára pénztárosnak *Ott János* kir. mérnököt választja meg.

2. *Titkár* bejelenti, hogy a dr. *Dobránszky Béla* által kitűzött pályadíj odaítélése tárgyában kiküldött ötös bizottság a pályadíjat *Lindmeyer Antal*, dr. *Maucha Rezső* és dr. *Unger Emil* kir. adjunktusoknak, egyenlően felosztva, javasolja kiadni. A választmány a betérjesztett javaslatot a közgyűlésnek elfogadásra ajánlja.

3. *Titkár* bemutatja *Zimmer Ferenc* választmányi tag indítványát a vásárcsarnoki hivatalos árjegyzésben foglalt halarak jegyzésének megváltoztatása ügyében. Az indítvány lényege az, hogy a halarak csak akkor fedik a tényleges árakat, ha egyszersmind az a mennyiség is fel van tüntetve, amely a jegyzett áron eladásra kerül. *Elnök* bejelenti, hogy e tárgyban ő már a maga részéről is eljárást indított, miérett is a választmány akként döntött, hogy az elnök által indított eljárással párhuzamosan az Egyesület is indítson erőteljes mozgalmat a halarak reális jegyzése tárgyában és ennek módozatát a legközelebbi választmányi ülés állapítsa meg.

4. *Titkár* bemutatja dr. *Korbuly Mihály* indítványát a halászati tanfolyamok megtartása ügyében. Minthogy az indítvány közvetlenül a választmányi ülésen adatott be, tehát tanulmányozható nem volt, a választmány utasította a titkárt, hogy az indítványt tanulmányozza át s arról a következő választmányi ülésnek tegyen részletes jelentést.
F.

Jegyzőkönyv,

felvétellett Budapesten, 1924. évi április hó 10-én az Országos Halászlátati Egyesületnek az Erdészeti Egyesület székházában (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. szám) tartott évi rendes közgyűlése alkalmával.

Jelen voltak a jelen jegyzőkönyvhöz csatolt jelenléti íven aláírtak.
Elnök: *báró Inkey Pál*, jegyző: *Fischer Frigyes* tnikár.

1. *Báró Inkey Pál* elnök a megjelent tagok szíves üdvözlése után visszapihintva az elmúlt esztendőre, örömmel állapítja meg, hogy a halászlát terén, dacára a közállapotok zavaros helyzetének, szép fellendülés tapasztalható s hogy a kibontakozás munkájából egyesületünk is kivette részét. A tagok nagyszámú megjelenése bizonyítja az általános érdeklődést és zálogát képezi az egyesület jövőendő virágzásának. Megállítja, hogy a közgyűlés összehívása az egyesület hivatalos közlönyében, a „Halászlát”-ban 14 nappal előbb megjelent meghívó útján a tárgysorozat feltüntetésével szabályszerűen megtörtént, továbbá hogy az első határidőre, folyó évi április hó 2-ára összehívott közgyűlés határozatképtelenség miatt megtartható nem volt, végül hogy az alapszabályok 10. § a értelmében a mai közgyűlés, tekintet nélkül a megjelent tagok számára, határozatképes. A jegyzőkönyv hitelesítésére Zimmer Ferenc és Dr. Mikecz Károly tagtársakat kéri fel. Bejelenti, hogy távolmaradásukat Darány Ágoston, Dr. Hirsch Alfréd és Cs. Végh János kimintették.

2. *Répassy Miklós* h. államtitkár Corchus Béla elhunyt alelnökünk emlékére a következő beszédet tartotta:

„Valaki hiányzik közülünk, valaki nincs itt, aki mindig itt szokott lenni. És lelkünk szomorúsággal telik meg.

Mikor két év előtt azt a tiszteletteljes indítványomat, hogy Corchus Bélának a halászlát szolgáltatásban elöltött 25 éves munkásságát érdeme szerint méltassuk, az Országos Halászlátati Egyesület közgyűlése magáévá tette s őt, mint a mesterséges viszonyok között üzött halászlátunk hazánkban legelső úttörőjét ünnepelte, ki gondolta volna, hogy ma már az elmulásáról való megemlékezés fájó kötelessége háramlik reám. Annál fájóbb, mert hiszen még teljes életében ragadta ki sorainkból a gyilkos kór és gazdag élettapasztalásunk munkásságától még nagyon sokat vártunk.

A végzet másképp rendelkezett.

Corchus Béla 63 éves korában, türelemmel viselt nehéz szenvedés után 1924. február 1-én örökre lehunyta szemét, gyászba borítva családját, egyesületünket, mindnyájunkat! A kegyeletnek lélek mélyéig ható érzése fog el bizonyára mindenkit közülünk, ha az ő emlékét idézzük. Hiszen neve a halászmunkásság terén valóság-gal fogalom-má vált. Vérünk-ből való vér, első a halászlátot művelők soraiban, akinek tevékenysége oly eredményekkel járt, amelyek mindnyájunk közkincsévé váltak.

Élete egész folyását a komoly munkára való törekvés s a komoly munka maga jellemzi. Útja egyenes, minden szertelenség nélkül való, de annál határozottabban a cél felé haladó.

Bölcsőjét olyan család ringatta, amely a munka révén szerzette meg fővárosunk társadalmának megbecsülését. E család körében telt meg lelke azzal az igazi, nemes keresztény erkölccel, amely egész életében minden ténykedésében irányította.

1859-ben született Budapesten; atya reális pályára nevelte s a kereskedelmi középiskola elvégzése után a „Markó és Weyden” cégnél lépett szolgálatba. Ideális lelkülete azonban a szabad természet felé vonzotta, önállóan kezdett dolgozni s az atyai örökség-kép maradt rákosi fekvőségen malomüzemet, rét- s kertgazdaságot vezetett. Az ottani kis tó irányította figyelmét a halgazdaság felé. Ezzel aztán el is volt döntve életcélja. Halásszá, haltenyésztővé lett, éppen abban az időben, amikor ennek az újraéledő gazdasági ág-nak elméleti irányja már meg volt ugyan állapítva, de hiányzott még hazánkban az a gyakorlati szakember, aki bele tudja kapcsolni az új erőforrást is az országos nagy gazdasági munkába.

1894-ben Simontornyán fogott hozzá az első olyan magyar tógazdaság létesítéséhez, amely mes/erséges viszonyok között, modern alapon készült. Ezzel megkezdte az úttörés elismerésre méltó munkáját. Szorgalmának, hozzáértésének meglelt a nagy eredménye. Az ő érdeme, hogy akkori vállalkozásával kézzelfogható példát adott az utána jövőeknek s így megvetette az alapját Magyarországon egy új, virágzó, életerős tógazdasági művelési módnak. Simontornyát követte Cicolapuszta, Dunaföldvár, Előszállás, Nagyigmánd, Esztergom, Mohács-sziget, majd Szabadka, Tiszaradvány, végül Ugra, amely helyeken létesült tógazdaságok mind a Corchus Béla fáradhatatlan munkásságának példaadó eredményei. Ehhez a fáradhatatlan munkássághoz igazán méltó Elnökünknek, az egyesület választmányja előtt már kifejezett ama gondolata, hogy Corchus Béla emlékét minden tógazdaságban egy-egy tónak az ő nevével való megjelölése örökítse meg. A tisztelt közgyűlés bizonyára magáévá teszi ezt a kegyeletesen szép eszmét s akkor, hála az ő példaadása nyomán kifejtett munkásságának, ennek az országnak csakugyan nem lesz olyan része, ahol az ő nevét ne emlegetnék.

Ennek a névnek s azzal együtt hazájának is elismerést szerzett úgy a tenyésztés, mint a termelés terén még külföldön is. A nagyban való süllokratermelést ő honosította meg; az etetés körül, különösen a takarmánymegosztás tekintetében követett módszere annyira a köztudatba ment át, hogy a német szakkönyvek is mind az általa megadott alapot fogadták el. A kiállításokon is mindig az első között volt; legutóbb is az 1911. évi országos tenyészhal-kiállításán is az első díjat, az aranyérmét nyerte el „főleg a ponty-ivadék kiváló minőségeért”.

Nagy gyakorlati irányú elfoglaltsága mellett irodalmilag ritkábban nyilatkozott meg, de amit e téren nyújtott, annak csakugyan hasznát látta mindenki. Egyébként azonban a legkészségesebben szolgáltatott minden adatot az érdeklődők részére, így mozdítván elő az e téren szükséges ismeretek terjedését. Munkásságát általában az a nemes önzetlenség jellemzi, amely az újonnan jöttekben nem az ellenérdekű versenytársakat látta, hanem a közös célú rokonmunkásokat, akikkel vállvetve viszi előbbre a halászlát ügyét.

Ez a jellemvonása, meg az ő puritán, szerény becsületessége szerzi meg számára mindenki tiszteletét, akivel valaha csak dolgozta akadt.

Az Országos Halászlátati Egyesület, amelynek kezdet óta választmányi tagja, alelnökének válasza; amidőn pedig tisztelői a halászlát terén való 25 éves munkásságának évfordulóját ünneplik, a legfelsőbb helyről a gazdasági tanácsosi cím adományozásával ismerik el közhasznú tevékenységét.

De a gazdag közéleti munkásság jellemzése mellett hol találjunk szavakat Corchus Bélának, mint embernek a méltatására? Maga volt a tisztesség, a nemes szívójság s mind ezekkel aranyos kedély párosult, amelynek varázsa alól senki sem vonhatta ki magát, akit jó sorsa közelebbi összeköttetésbe hozott vele. Házában, ahol kedves, boldog családi körben a régi nemes, magyaros hagyományokat ápoltá, nyílt, őszinte vendégszeretettel látta mindig barátait. A vele való együttléte fejlethetetlen, szép óráinak emlékét őrzni mindenki, aki otthonában megfordult.

Ha Corchus Bélát a magyar földnek, melyet annyira szeretett, valamely vidékéhez hasonlítanám, akkor nem a Felföld vadregényes, vadon tájaira, vagy az Alföld végtelen délibábos rónáira gondolnék. Ezek szertelen szépségei szertelen érzéseket fakasztanak az ember lelkében. Nem! Corchus Béla nem ilyen volt; rágondolva a Dunántúl bájos mezőjé jutnak eszembe, ahol működéset megkezdte s ahová munkásságának java része esett. Olyan volt az ő élete is, mint ezek a szelid hullámmászú halmos, völgyes, faszoros tájak, amelyek meghálálják a gazda munkáját, biztosan termék meg a mindennapi kenyeret, de terem rajtuk virág is s a maguk derűs harmóniáját átültetik még az átutazó vándor lelkébe is, nyugalmat, békeséget oltva abba!

Egy mindenképp igaz embert veszítettünk Corchus Bélában! Az ilyen veszteséget csak a lélekben való felemelkedés enyhítheti. Emeljük fel tehát lelkünket az ő fáradhatatlan munkásságban elöltött, sikerekben oly dús életéhez, az ő nemes, puritán, becsületes férfiúi lelkéhez. Ihlessen az meg mindnyájunkat, hogy nyomdokain haladva, az ő példaadása szerint dolgozzunk mi is hazánk javára abban a munkakörben, amelyet annyira szeretett, amelybe szívét, lelkét, becsületes tisztességét vitte bele. Mert bármennyire méltányoljuk is az ő szaktudását, az ő üzleti eredményeit, legfőbb érdemét mégis csak abban a hatásban kell látnunk, abban a nemes példában, amely a becsületességet, egyenességet, tisztességet ismeri, úgy az embertársaival, mint a munkatársaival vagy üzlettársaival való vonatkozásokban is legfőbb törvénynek.

Amíg a becsületes munkát és tisztességes gondolkodásmódot értéknékné fogják elismerni, megbecsüléssel és tisztelettel fogja mindenki Corchus Béla nevét is említeni.

Áldassék ezért az ő emléke!

Az emlékbeszéd elhangzása után elnök a választmány folyó évi február hó 23-án tartott ülésében hozott határozat alapján indítványozza, hogy az egyesület 1. Corchus Béla emlékét jegyzőkönyvben örökítse meg, 2. a megboldogult nevének megörökítése céljából valamennyi tógazdasághoz körirattal forduljon, hogy egyik tavát az ő nevével nevezze el. Ily módon az elhunyt munkásságának terén időtlen időköz fogják ismerni azt a nevet, melynek tulajdonosa ezen a téren annyit fáradozott és annyi sikert ért el.

A közgyűlés az indítványt egyhangúan elfogadta.

3. *Fischer Frigyes* ügyvezető-titkár évi jelentését az alábbiakban olvasta fel:

Mielőtt jelentésemet az egyesület 1923. évi tevékenységéről és működéséről megtenném, elmulasztathatlan kötelességemnek tartom megboldogult érdemes elődömmnek emlékére, aki váratlan elhunyta-val számomra ezt a helyet megnyitotta, a kegyelet el nem hervadó koszorúját helyezni. Az ő kötelességtudása, munkászeretete és a halászlátért való lelkesedése lesz az az útmutató, amely tevékenységemnek biztos irányt fog szabni.

Második szavam a hálát, mellyel az egyesület választmányának belém helyezett bizalmát szívem mélyéből megköszönöm. Látva a feladatokat, melyeket ez a tisztiség reám ró, megfontolva azt a

munkakört, amely az egyesület minden irányú működésében részéről betöltendő lesz, viszont mérlegelve képességeimet és gyenge erőmet, meg kell vallanom, hogy nagyérdemű elődeim csapásán csak akkor leszek képes megfelelő eredménnyel haladni, ha az igen tisztelt választmány ezen előlegezett bizalmát továbbra is megtartja és az egyesületünk minden tagja elméleti vagy tapasztalati tudásával mellém áll és munkámban támogatni, törekvéseimben segíteni fog.

Hazánk közgazdasági állapota, sajnos, az elmúlt évben is a lábbeteg ember benyomását tette. Pénzünk folytonos romlása a gazdasági vállalkozások kimenetelét bizonytalanná, eredményeit kétségessé tette. Ennek dacára úgy a mesterséges tőgazdaságok, mint a természetes vizek halászata nem visszaféledést, sőt több irányban örvendetes haladást mutat. Egyesületünk hivatásához és feladatához képest, alkalmazkodva az általános helyzethez, a halászat érdekeit állandóan szem előtt tartotta s azokat a megfelelő esetekben képviselni és érvényre juttatni iparkodott.

Az elmúlt év alatt nyolc választmányi ülést tartottunk, melyek tárgyát a naponkint előforduló kisebb-nagyobb ügyek elintézése képezte. Lapunk ezekről kimerítő tájékoztatást nyújtott, mindazonáltal összefoglalva kiemelendőnek tartom a következőket:

A halászállítási tarifa mérséklése ügyében még 1922. évben megindított akciót az egyesület az elmúlt évben is folytatta. Ennek eredménye volt, hogy az élő ponty, keszeg, kárász és garda gyorsárúként való szállításánál megadott 30%-os díjkezdvezményt a kereskedelemügyi miniszter úr a teherárúként feladott hasonló szállítmányokra is kiterjesztette. Ugyanaz ügygel kapcsolatban kértük azt is, hogy a fontosabb élelmi cikkeknek Budapestre való szállításánál megadott 10%-os fuvardíjkezdvezményt a Budapestre irányított halászállítmányok részére is engedélyezze, továbbá, hogy a halászállítmányoknak majdnem minden állomáson való lemérlegelését mellőzve, a halászállítmányok fuvardíját akár rakterület alapján, akár tekintet nélkül a tényleges súlyra, illetve a vízmennyiségre átlagsúly alapján állapítsa meg.

A kereskedelemügyi miniszter úr a kért 10%-os díjkezdvezményt a vasutak súlyos pénzügyi helyzetére való tekintettel nem engedélyezte, a különleges berendezésű kocsiokban szállított halküldemények díjszámlításának revízióját azonban kilátásba helyezte s mint értesültünk, a folyamatban lévő tarifareform során az átlagsúly alapján való díjmegállapítás tényleg el is fogadtatott.

Eljárt egyesületünk a halászat forgalmi adója érdekében is. A m. kir. közigazgatási bíróság döntéséből kifolyólag ugyanis a m. kir. pénzügyminiszter úr rendeletet adott ki, hogy a „halászat, mint az őstermelés körébe eső gazdasági tevékenység, általában nem vonható általános forgalmi adó alá és az alól csak két esetben van kivétel: 1. ha a halászat bérelt területen, kereskedés céljából üzetik, 2. ha a halak kereskedés útján hozatnak forgalomba.“ Egyesületünk a bérelt területeken üzött halászatra kivetett forgalmi adót sérelmesnek találta s bizottságilag kérvényt adott be a pénzügyminiszter úrhoz, hogy a bérelt területeken üzött halászat is csak akkor legyen forgalmi adóköteles, ha a halak közvetlenül kereskedés útján értékesíttetnek. Eljárásunk eredményre vezetett, mert amint azt lapunk folyó évi március havi számában közöltük, a pénzügyminiszter úr 109.651/1923. számú rendeletében kimondta, hogy ha valamely bérelt területen üzött halgazdaság termékeit valamely nagykereskedő értékesíti, ez után a tevékenysége után forgalmi adót fizetni nem köteles.

A halászati törvény revíziója is nagy lépéssel haladt a múlt évben előre. A revízió előkészítő munkájába a m. kir. földművelésügyi miniszter úr egyesületünket is bevonta s az ez ügyben folyó évi január hó 14-én megtartott értekezleten egyesületünk hat tagú bizottsága vett részt. A revízió ismertetésébe, minthogy lapunk folyó évi februári száma részletesen foglalkozott azval, nem bocsátkozom bele, csupán azt jelentem, hogy az értekezleten felmerült észrevételeknek megfelelően átdolgozott szöveg hozzájárulás végett az illetékes minisztériumoknak megküldetett s ha azoktól a válasz megérkezik, nem lesz akadálya, hogy a törvény kiegészítése a minisztertanács s azután a törvényhozás elé kerüljön.

Nagy gondját képezte egyesületünknek ez évben is az egyesület kiadásában megjelenő egyetlen magyar szaklap: a „Halászat“ fennmaradása.

A nyomdaköltség az elmúlt év alatt pénzünk leromlása folytán oly mértékben megrágt, hogy múlt évi költségvetésünkben erre a célra előirányzott összeg az egy havi megjelenést sem tette lehetővé. Tájékozásul közlöm, hogy míg 1923. évi március hó 28-án a lap nyomtatási költsége 22 és 1/2% felárral lett elszámolva, addig folyó évi március hó végén a felár 5055% volt. Nehogy a lap megjelenésében fennakadás legyen, a választmány már évközben állandóan foglalkozott ezzel a kérdéssel és hosszas megfontolás után a tagsági díjakat évi 3000 koronára emelte; majd mikor látta, hogy a cél így sem érhető el, az egyesület tagjainhoz a „Halászat“-ban közölt módon körirattal fordult önkéntes adományokért. Így vált lehetségessé, hogy egyesületünk legfontosabb

szerve, a mindnyájunkat összekötő kapocs továbbra is fennmaradjon. El nem mulaszthatom, hogy nagylelkű adakozóinkról, akik nagy buzgalommal és áldozatkézséggel ajánlották fel adományaikát addig is, míg adományaikról nyilvánosan elszámolunk, általánosságban meg ne emlékezzem, egyben tisztelettel javasolom, hogy a közgyűlés nekik őszinte háláját és meleg köszönetét fejezze ki.

Ugyanezen tárgynál meg kell még említenem, hogy a választmányt állandóan foglalkoztatta az a kérdés, hogy szaklapunk kiadása miként volna biztos alapra helyezhető. A választmány hosszas és beható tanácskozások után akként határozott, hogy a tagdíjak tekintetében a régi békealapra tér vissza és az évi tagdíjat 6 aranykoronában állapítja meg, az alapszabályok 5. §-ában az állami és törvényhatósági tisztviselők, általában a közszolgálati alkalmazottak és katonai havidíjasok, polgári és katonai nyugdíjasok részére biztosított 50% kedvezmény fenntartásával. Az előfizelési ár tehát 1924. évi január hó 1-től kezdve mindenki részére 6, illetőleg 3 aranykorona lesz. Az arany- és papirkorona közötti szorzószámot esetről-esetre a választmány állapítja meg s a Halászat minden negyedév első havában megjelenő számában közzététi. Addig pedig, amíg a szaklap fennmaradása anyagi szempontokból teljesen biztosítva nem lesz, felkéri mindazokat, akik a lapot kapják, elsősorban alapító tagjainkat, azután a tiszteletpéldányt élvezőket, hogy az évi 6, illetve 3 korona tagsági díjat önkéntes adományként juttassák el egyesületünk pénztárába. A befizetés megkönnyítése végett minden negyedév első hónapjában megjelenő számunkhoz csekklapot fogunk mellékelni. Az első befizetés a folyó naptári év első felére, tehát egy felévre lesz eszközlendő.

Meg vagyok győződve, hogy tagtársaink, méltányolva egyesületünk fontos hivatását és a szaklap összetartó és minden tag érdekét szolgáló munkásságát, vállvetve fogják ezen feltétlenül szükséges és a mai viszonyok mellett egyáltalán nem túlzott mértékű áldozatos meghozni.

Ugyanezen tárgynál tisztelettel jelentem még, hogy folyó év február havában 757.000 koronáért 5000 ív újságpapírt szereztünk be s a Pátria részvénytársaságnál beraktároztunk. Végül megemlítem, hogy lapunk eddigi felelős szerkesztője: Répássy Miklós helyettes államtitkár úr Ö Múltósága, viszonyaiban beállott változásra való hivatkozással a lap felelős szerkesztőségéről lemondott s a választmány helyette, az ő ajánlására a felelős szerkesztés átvételére Dr. Unger Emil kir. adjunktust kérte fel. Javaslamba hozom a t. közgyűlésnek, hogy Répássy Miklós h. államtitkár úrnak a lap szerkesztése körül hosszú évekig kifejtett buzgó tevékenységeért és önzetlen, fáradságot nem ismerő lelkes munkásságáért jegyzőkönyvi köszönetét fejezze ki.

Jelentem továbbá, hogy egyesületünk eljárta a halexport révén befolyó valuta szabaddá tétele ügyében. Eljárásunk eredményeként a devizaközpont mellett működő tárcaközi bizottság hozzájárult ahhoz, hogy a kivitt hal vételárának kifizetése belföldi magyar koronában igazoltassék.

Módosított alapszabályainkat a m. kir. belügyminiszter úr 92729/923. számú rendeletével 1923. évi június hó folyamán jóváhagyta. Az alapszabály teljes szövege lapunk múlt évi augusztus havában megjelenő számában található.

Ügykezelési tevékenységünk, nevezetesen az elnökség és titkári hivatal tevékenysége a múlt évihez képest emelkedést nem mutat, amennyiben 100 fontosabb ügydarabot intéztünk el s tagjainkkal 73 levelet váltottunk. Ezenkívül több bizottsági eljárásban és tanácskozásban vettünk részt. Egyesületünk vagyona a tavalyi 32.667 koronával szemben 208.644 korona.

Tagjaink létszáma az utódállamokban maradt és sajnos, ezidő szerint tőlünk elszakított tagjaink leszámításával 360.

Új tagul léptek be 54-en, elhaláloztak és kiléptek 39-en, úgy hogy az évi szaporulat 15 öt tesz ki.

Elhalálozott tagjaink név szerint a következők: Corchus Béla haltenyésztő Budapest, Concha Ferenc irodafőnök Budapest, Dévai Sándor Siómaros, Hirschfeld Ármin hálókötőgyáros Debrecen, Huzella Elek Budapest, Rein Márton halászmester Paks, Sztánó Mihály halászmester Szászhalombatta. Béke hamvaikra!

Tisztelt közgyűlés! Jelentésemet befejezve, egy átfogó tekintettel még egyszer visszapillantok az egyesület egy évi tevékenységére s megállapítom, hogy az a buzalom, az az áldozatkézség, amely az elmúlt évben minden egyes részéről megnyilvánult, büszke öntudattal töltheti el mindannyiunk lelkét s biztosítékát nyújtja annak a szebb jövőnek, amely az elmúlt évek zsbibasztó, zavaros homályából felénk dereng. Vállvetett munka, kölcsönös megbecsülés, áldozatkész tevékenység legyen az a hajtóerő, amely egyesületünket ezen, mindnyájunk által óhajtott szebb jövő eléréséhez vezet. Adja Isten, hogy úgy legyen!

Kérem jelentésem szives tudomásulvételét.

A közgyűlés a jelentés egyhangú helyesléssel tudomásul vette.
4. *Titkár* felolvassa a tavalyi közgyűlés (1923. évi március 22.) óta jelentkezett s a választmány által időközben felvett tagok névsorát:

Alapítók: 1. Fischer Frigyes műszaki tanácsos, Budapest. 2. Bíró Rudolf mérnök, Budapest. 3. Magyar-Német Mezőgazdasági R.-T., Balatonszemes. 4. Gróf Benyovszky Mór nagybirtokos, Siklós. 5. Fanda Agoston halkereskedő, Budapest.

Rendesek: 1. Sehr József vasmunkás, Budapest. 2. Kokol István halászbérlő, Murakeresztur. 3. Németh Endre mérnök, Budapest. 4. Goks János halászmester, Dunaharaszti. 5. Frankovits István, halászmester. 6. Kis Ignác és Menyhért halászmesterek, Ugornya. 7. Kis János halászbérlő, Mohács. 8. Petrásovits Lajos takarékpénztári vezérigazgató, Szarvas. 9. Durstin Ferenc halászmester, Simongát. 10. Dr. Somogyi Aladár nyugalmazott főreáliskolai igazgató, Budapest. 11. Ritter Ferenc vállalkozó, Miskolc. 12. Muzsay Endre uradalmi számtartó, Somogyfajsz. 13. Péter Mihály mív. géplakatos, Újpest. 14. Pap Ottó halászmester, Újpest. 15. Müller Rezső halkereskedő, Újpest. 16. Dr. Révész Pál igazgató, Budapest. 17. Ferenczy G. László vízmester, Budapest. 18. Friedmann Árpád mérnök, Budapest. 19. Vízér Béla főgépész, Tiszakeszi. 20. Skrobák István halászmester, Hortobágy. 21. Sáfár Endre segédtsízt, Hortobágy. 22. Németh Sándor segédtsízt, Hortobágy. 23. Ifj. Háverl Márton segédtsízt, Hortobágy. 24. Hirsch Imre főintéző, Hortobágy. 25. Soóky Endre főintéző, Budapest. 26. Tiszaujlak-vitkai h. t., Budapest. 27. Pichler János mérnök, Örspuszta. 28. Krovina Sándor mérnök, Budapest. 29. Bem Gyula tőgazda, Örspta. 30. Zala Miklós bérlő, Tarany. 31. Neumann Armin cégvezető, Budapest. 32. Mészáros László cégvezető, Budapest. 33. Steiner Károly tisztviselő, Budapest. 34. Sándor Imre cégvezető, Bpest. 35. Marschall Jenő segédtsízt, Bicske. 36. Szigeti Antal intéző, Mike. 37. Egyri Ferenc intéző, Somogyzentmiklós. 38. Oekonomo György segédtsízt Vrásló. 39. Vladár Sándor intéző, Iszkszentgyörgy. 40. Barta Károly intéző, Bicske. 41. Féder Miklós tisztviselő, Budapest. 42. Sípos Márton főtisztviselő, Budapest. 43. Marek Loránt titkár, Budapest. 44. Vass György vállalkozó, Budapest. 45. Vitéz Csécsi Nagy Imre ny. alt. csoportfőnök, Budapest. 46. Konkoly Sándor kereskedő, Budapest. 47. Kéri József tőgazda, Sáregres. 48. Kerczag József okl. gazdász, Baracs. 49. Hankó Ernő uradalmi felügyelő, Sárszentmihály. — A közgyűlés e tagok felvételét megerősíti.

5. Ifj. Zimmer Ferenc a számvizsgáló bizottság nevében jelenti, hogy a pénztáros által készített 1923. évi vagyonkimutatást és zárszámadást tételről-tételre felülvizsgálták és azt mindenben helyesnek találva, a felmentés megadását javasolják.

A tételek a következők:

Vagyonkimutatás.

a) Értékpapírok:

1. 3 drb 2000 K n. é. 4 1/2 %-os MÁT záloglevél	5.685,— K
2. 3 drb 1000 K n. é. 4 1/2 %-os MÁT záloglevél	2.760,— "
3. 1 drb 1000 K n. é. 4 1/2 %-os MÁT záloglevél	900,— "
4. 2 drb 200 K n. é. 4 1/2 %-os MÁT záloglevél	379,— "
5. 3 drb 200 K n. é. 4 1/2 %-os MÁT záloglevél	552,— "
6. 2600 K n. é. 6 % hadikölcsönkötvény	2.522,— "
7. 4000 K n. é. 6 % hadikölcsönkötvény	3.864,— "
8. 1400 K n. é. 6 % hadikölcsönkötvény	1.365,— "
Összesen	18.027,— K

b) Készpénz. Maradványok:

a) Bank folyószámlán	11.955 K
b) Postatakarék folyószámlán	143.154 "
Összesen	190.617,— K

Zárszámadás.

Bevétel:

1. Maradványok, mint egyenleg:	
a) Bank folyószámlán	10.882 K
b) Postatakarékpénztár folyószámlán	3.073 "
c) Házipénztárban	684 "
2. Tagsági díjak	61.704,— "
3. Alapítványok	281.900,— "
4. Kamatok	1.255,— "
Összesen	359.498,— K

Kiadás:

1. Postaköltségek	27.358,— K
2. Irodai költségek	65.200,— "
3. Nyomatványok	26.650,— "
4. Különféle kiadások	13.000,— "
5. Titkár tiszteletdíja	20.000,— "
6. Pénztáros tiszteletdíja	15.000,— "
7. Vagyonkezelési költségek	1.673,— "
8. Maradványok:	
a) Bank folyószámlán	11.955 K
b) Postatakarék folyószámlán	143.154 "
c) Házipénztárban	35.508 "
Összesen	359.498,— K

Halrajzi alap.

Bevétel:

1. Egyenlegmaradvány 1922. évről	2.360,— K
2. Kamatok	35,— "
Összesen	2.395,— K

Kiadás:

1. Vagyonkezelési költségek	20,— K
2. Egyenlegmaradvány	2.375,— "
Összesen	2.395,— K

„Halászat” című szaklap.

Bevétel:

1. Egyenlegmaradvány 1922-ről	84.017,80 K
2. Adományok	4.568.803,— "
3. Előfizetések	1.780,— "
Összesen	4.654.600,80 K

Kiadás:

1. „Halászat” szaklap 1—22. számai	2.578.831,— K
2. Limnologiai kongresszusra	250.000,— "
3. Postatakarék kezelési költségei	10.067,64 "
4. Egyenlegmaradvány	1.815.702,16 "
Összesen	4.654.600,80 K

A közgyűlés a jelentést és zárszámadásokat jóváhagyólag tudomásul veszi és a pénztárosnak a felmentvényt megadja.

6. **Kuttner Kálmán** pénztáros előterjeszti a választmány javaslatként az egyesület 1924. évi költségelőirányzatát, melyben a tagdíj 6, illetve 3 aranykoronában, az alapító tagdíj pedig 100 aranykoronában van felvéve.

Bevétel:

1. Tagsági díjak: 300 tag à 6 K	1800 aranykorona
60 tag à 3 K	180 "
2. Alapító díjak: 5 alapító à 100 K	500 "
Összesen	2480 aranykorona

Kiadás:

1. Postaköltségek	60 aranykorona
2. Nyomatványok	150 "
3. Irodai költségek	80 "
4. „Halászat” szaklap költségei	1000 "
5. Titkár tiszteletdíja	90 "
6. Pénztáros tiszteletdíja	65 "
7. Szerkesztő tiszteletdíja	130 "
8. Előre látható maradvány	905 "
Összesen	1575 aranykorona

A közgyűlés a tagdíjakra vonatkozó javaslatot határozattá emeli s az előirányzatot letárgyalván, elfogadja.

7. **Titkár** jelenti, hogy a Dr. Dobránszky Béla által pályadíjként kifizetett 100 darab Haltenyészítő és halkereskedelmi r.-t. részvény osztalékát adományozó részéről 300.000 korona összeggel kiegészítve, a választmány Lindmeyer Antal, Dr. Maucha Rezső és Dr. Unger Emil kir. adjunktusoknak javasolja kiadni, mint elismerést a halászat terén kifejtett elméleti és gyakorlati tevékenységükért.

A közgyűlés a választmány javaslatát egyhangúlag elfogadja.

8. **Elnök** bejelenti, hogy a tisztikar mandátuma lejárt s kéri a közgyűlést, hogy a lelépettek helyébe egy elnököt, két alelnököt és 24 választmányi tagot válasszon meg.

A közgyűlés Techet Róbert indítványára közfelkiáltással elnöké: báró Inkey Pált, alelnökké: Dr. Dobránszky Béla és Répássy Miklós tagokat választja meg. Választmányi tagok lettek: Corchus Zoltán, Csörgéy Titusz, Darány Agoston, Dietzl Lajos, Dr. Ghosztóny Mihály, Dr. Hirsch Alfréd, Hirsch Géza, Dr. Iklódy Szabó János, Kócsy Imre, Dr. Korbuly Mihály, Kuttner Kálmán, Löwenstein Emil, Dr. Lukács Károly, Dr. Mikecz Károly, Dr. Mócsy István, Purgly Pál, Scheiber József, Schwartz Izidor, Stögermayer Alajos, Szalkay Zoltán, br. Szurmay Sándor, Cs. Végh János, Zimmer Ferenc, ifj. Zimmer Ferenc.

Elnök a választás után úgy maga, mint tisztársai nevében megköszöni a közgyűlés bizalmát s igéri, hogy ezen megtisztelő bizalomnak, mint eddig is, lelkes munkával és mindenre kiterjedő buzgalommal fognak megfelelni.

Egyben bejelenti, hogy Simonffy Gyula elhalálozásával megürült ügyvezető titkári állásra a választmány Fischer Frigyes kir. műszaki tanácsost, Kuttner Kálmán pénztáros helyébe pedig, aki másoldalú elfoglaltságára való tekintettel a pénztárosi állás alól való felmentését kérte, Ott János kir. mérnököt választotta meg.

A közgyűlés a nevezett tisztviselők megválasztását az alapszabályok 16. §-a értelmében egyhangúlag jóváhagyja.

9. *Titkár* jelenti, hogy szabályszerű határidőben két indítvány adott be és pedig Bernáth István és Zimmer Ferenc tagtársak részéről.

Felolvassa Bernáth István indítványát, mely a halászati tilalom enyhítésének tárgyalását kéri. A közgyűlés Répássy Miklós felszólalása után a tárgyalást, mint az egyesület hatáskörén kívül esőt, mellőzi, mert indítványozó a halászati tilalmak enyhítését vagy felfüggesztését a jogtulajdonosok képviselője, az illetékes halászati társulat útján kérheti.

Zimmer Ferenc indítványa azt célozza, hogy a budapesti vásárcsarnok igazgatósága által kiadott „Hivatali árjegyzék”-ben foglalt halárak a tényleges áraknak megfelelőek legyenek. A közgyűlés ez indítványt tárgyalás és megfelelő eljárás végéig a választmányhoz utalja.

Több tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést berekesztette.

K. m. f.

Fischer Frigyes s. k.
ügyvivő-titkár

bárá Inkey Pál s. k.
elnök

Hitelesítők:

Zimmer Ferenc s. k.

Dr. Mikecz Károly s. k.

A közgyűlés után *Lindmeyer Antal*, *Dr. Maucha Rezső* és *Dr. Unger Emil* kir. adjunktusok a tótrágyázás problémájáról vitetett képek bemutatásával népszerű tudományos előadást tartottak, melyet a közgyűlésen részt vett egyesületi tagok nagy érdeklődéssel hallgattak végig. Elnök a tanulságos és jórészt úttörő előadásért köszönetét fejezte ki. Az előadásokat a „Halászat”, amennyiben terjedelme engedi, közölni fogja.

A közgyűlésen megjelent tagok egy része ezután a Royal-szálló különtermében barátságos vacsorára gyűlt össze s hosszas baráti eszmecsere folytatólag a naponkint előforduló kérdésekről.

A Tokaj-Nagyhalászi Halászati Társulat f. évi március hó 8-án Nyíregyházán újrakalakuló közgyűlést tartott: *Mikecz István*, vármegyei alispán elnökle alatt. A halászati jogtulajdonosok a társulat újrakalakítását egyhangúlag elhatározták s a tisztikart megválasztották. Elnökké: Mikecz István, alelnök-igazgatóvá: Rittli Gyula, pénztárnokká: Veress Bálint, választmányi tagokká: Kállay András, Veress Ferenc, Tomory Dezső, Kriston Ferenc, Jónás László és Hartfogel Ferenc választották meg. A számvizsgálóbizottság tagjai lettek: Klár Gusztáv, Szikszay János és Jámbar Sándor.

Az elmúlt hat év alatt a társulat tevékenysége szünetelt; ebből az időből fennmaradt mintegy 67.000 K-át a közgyűlés a szegénysorsú egyetemi hallgatók részére adományozta. A társulat működését egy halászat alkalmával befolyt 1.800.000 K-val ke di meg, s felhatalmazza a tisztikart, hogy ezen összegből az előforduló kiadásokat fedezze. A társulat nagy szótöbbséggel elhatározta, hogy a kötelékébe tartozó Tisza-szakaszt, nem szakaszokra osztva értekesíti, hanem egészben, hogy ezáltal egyrészt a rablőhalászatnak véget vessen, másrészt pedig a halálománymint nemes pontyivadék- és süllőikra kihelyezéssel felfrissítse és szaporítsa. A közgyűlés megbízta az elnökséget, hogy a bérbeadás tekintetében a haltenyésztő és halkereskedelmi r. t.-gal, esetleg más megbízható céggel a tárgyalást folytassa le, s annak eredményéhez képest egy külön összehívandó rendkívüli közgyűlésnek a bérbeadás tekintetében tegyen előterjesztést. A közgyűlés végül elhatározta, hogy a Tisza folyó töltései közé eső holtmedreket és mélyedéseket a társulat kötelékébe bevonja. F.

A Dunaföldvár-Bátai Halászati Társulat f. évi március hó 12-én Kalocsán rendes évi közgyűlést tartott *dr. Mócsy István* elnökle alatt. Az elnöki jelentés megemlíti, hogy az alapszabály és üzemterv módosítása a halászati törvény revíziójával lévén kapcsolatban, eddig elintézhető nem volt. Aggasztó jelenség a társulatra nézve, hogy a bíróság egy peres ügyben jogerősen kimondotta, hogy a hullámtéri birtokos a töltések közé eső oly területen, amely rendes vízállás mellett a Duna folyóval nem áll összeköttetésben, szabadon halászhat. Ez a körülmény az orvhalászatnak tág teret enged, ezenfelül pedig a társulat kötelékébe tartozó területeket jelentékenyen csökkenthetné; kéri ezért a jogtulajdonosokat, hogy halászati joguk mely területekre terjed ki, hozzá mielőbb jelentsek be. Az orvhalászat és kenderáztatás terén a helyzet a hatóság erélyes közbelépése folytán jelentékenyen megjavult. A pontyivadék és süllőikra kihelyezése igen szép eredménnyel járt, mert már 3—4 kg.-os nemes ponty is látható. A kihelyezett ivadékok átlagsúlya 1—1,5 kg. lett. Sajnálatra méltó, hogy a VI. és VII. szakaszon ivadékkihelyezés nem volt, mert az ivadék a rossz vasúti közlekedés miatt a rendeltetési állomásra dögöltön érkezett. A halfogás eredménye az előző évi zsákmányhoz képest jelentékenyen emelkedett. A bérkülönbözet kiszámítására 4000 K-át vett alapul a szerződésben megállapított átlag-határ fejében. A bérlőket a különbözet

befizetésére felhívta, s mintegy 74.000.000 K folyt be s vár a jogtulajdonosok közti szétosztásra. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette. A számvizsgáló-bizottság a múlt évi zárszámadást 78.170.974 K 58 f bevétellel és ugyanannyi kiadással rendben találta s a felmentvényt megadta.

Költségelőirányzat a korona folyton változó értékére való tekintettel nem volt készíthető, ehelyett az elnök felhatalmazást kér, hogy a társulat dologi kiadásait, postaköltségeit, az iktató havi 1 mm. búzának megfelelő tisztelődíját, az Orsz. Halászati Egyesület tagsági díját, valamint a „Halászat” támogatására szükséges összeget a negyedévenként befolyó bérösszegekből fedezhesse s erre vonatkozó számadását utólag bemutathassa. A közgyűlés a felhatalmazást megadta.

Az 1921. évi n kötött szerződés szerint a bérösszegek az év végén megállapított átlag-határ szerint fizetendők. Minthogy a halászati jogtulajdonosokra nézve ez a körülmény a korona folytonos romlására való tekintettel jelentékeny anyagi veszteséggel jár, viszont mivel a bérösszegnek búzaválutában negyedévi előzetes részletekben való fizetése iránt megindított tárgyalások a halászbérlők ellenkezése folytán eredményre nem vezettek a közgyűlés elhatározta, hogy amennyiben a bérlők a bérösszeget negyedévenként valorizálva vonakodnának befizetni, a bérösszeg megállapítása végett a bírósághoz fordul. Ettől függetlenül az évi átlag-határát a jövőben bizottság útján kívánja megállapíttatni, melybe két tagot a társulat, két tagot a halászbérlők küldenek ki, elnöke pedig az Orsz. Halászati Felügyelőség kiküldötte lenne.

A halászati tilalom felfüggesztése ügyében a közgyűlés szótöbbséggel akként döntött, hogy figyelemmel arra a körülményre, hogy a VI. és VII. szakaszon az elmúlt évben ivadékkihelyezés nem volt, s ennek dacára korlátlanul halásztak, ez évben a tilalom felfüggesztését nem kéri.

A bátai Terezianum-alap képviselője az érdekeltégi kimutatás kiigazítását kérte. A közgyűlés utasította az elnökséget a benyújtott adatok felülvizsgálására és az 1923. évi bérnek a módosított terület arányában való szé osztására.

Ióth István, az alsó szakasz halászbérlője kéri a bérösszeg méltányos megállapítását. Minthogy a kérdéses VII. üzemszakaszon a halászati jogtulajdonosai az érsekuradalom, a kincstár és a vallás-alap, a közgyűlés a kérvényt letárgyalás végett ezek képviselőinek adhatja ki. F.

A Dunaszekcső-Drávatoroki Halászati Társulat folyó évi március hó 20-án tartotta rendes évi közgyűlését *Johannides Géza* társulati alelnök elnökle alatt.

Dr. Német Kálmán igazgató röviden ismertette a társulat állapotát és bemutatta az üzemszakaszok bérbeadására vonatkozó szerződést, amit a közgyűlés helyeslőleg tudomásul vett.

A bemutatót zárszámadások szerint az elmúlt évben 5.222.553 K kiadás merült fel 5.229.030 K bevétellel szemben. A jövő évi költségvetés alapjául holdankint 600 K költségjárulékot állapítottak meg.

A közgyűlés foglalkozott még a halászat fellendítését célzó intézkedésekkel és elhatározta, hogy lépéseket tesz ikrák, illetve ivadékok beszerzése iránt, az orvhalászat megakadályozására pedig halóróket fog szerződtetni.

Végül a tisztújítást ejtették meg és egyhangúlag a régi tisztikart — elnök: Dokupil Adolf, alelnök: Johannides Géza, igazgató: dr. Német Kálmán — választották meg. N.

A Borsod-Tiszai Halászati Társulat f. évi március hó 24-én tartotta évi rendes közgyűlését *Szabó Ignác* társulati elnök elnökle alatt.

Az igazgató jelentésében összefoglaló képet nyújtván a társulat helyzetéről, bemutatja a múlt év zárszámadásait, melyek szerint 97.105 K bevétellel szemben 75.145 K kiadás merült fel. Egyszeremind a jövő évi költségvetés fedezetére 50 K holdankint költségjárulék megállapítását javasolja.

A közgyűlés igazgató jelentését helyeslőleg tudomásul veszi, a költségjárulék felemelt mértékét pedig megszavazza.

Ezekután elnök előterjesztésére, mivel a bérbeadási szerződés az év folyamán lejár, az új bérbeadási módzatainak megállapítása végett a nyár végére egy rendkívüli közgyűlés összehívását határozták el. N.

A Dunaföldvár-bátai halászati társulat f. évi április hó 7-én Kalocsán, *dr. Mócsy István* elnökle alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a társulat elhatározta, hogy a halászati tilalom felfüggesztése iránt a m. kir. földmívelésügyi miniszter úrhoz fordul. Egyben a társulat kötelékébe tartozó Dunaszakasz népesítése céljából 30 q nemes pontyivadék és 3 millió süllőikra kihelyezését határozta el.

A bérmegállapításnak búzaalapra való átváltoztatása ügyében egy öttagú bizottságot küldött ki azzal a megbízással, hogy a bérlőkkel egyezkedési tárgyalást folytasson.

Az elnökség mandátuma lejárván, a közgyűlés Ámon Pál kanoonokot elnökké, Party József főerdőmérnököt pedig alelnök-igazgatóvá választotta meg.

A Peres-zugai halászati társulat április hó 11-én tartotta Mezőtúron évi rendes közgyűlését *Zsilinszky Mihály* társulati elnök elnöklése alatt.

Elnök röviden ismertette a társulat állapotát, melynek során kitént, hogy dacára az orvhalászat által okozott károknak, a haltermés aránylag kielégítő volt.

Az 1923. évi zárszámadások az átfutó pénzforgalommal együtt 3,291.172 K 86 fillér bevétellel szemben 2,985.996 K kiadást mutattak. Az 1924. évre 6,326.176 K 86 fillér bevétel és 5,592.720 K kiadás irányoztatott elő.

A mult évi közgyűlés által a halászat legcélszerűbb hasznosításának megállapítására kiküldött bizottság előterjesztésére a közgyűlés helyeslőleg tudomásul vette az 1924. évre kötött feles halászati szerződést.

A második félévi jövedelem szétosztása után elnök a közgyűlést bezárta. N.

A Tokaj-nagyhalászi társulat f. évi április hó 12-én *Mikecz István* alispán elnöklése alatt, Nyíregyházán közgyűlést tartott. A közgyűlés egyetlen tárgya volt a társulat kötelekébe tartozó vízterület bérbeadása. A bérbevételére nézve két ajánlat érkezett be, u. m. a Haltenyészítő és Halkereskedelmi Részvénytársaság és Veres Viktor tokaji szőlőtulajdonos részéről. A közgyűlés nagy szótöbbséggel a Haltenyészítő Részv.-Társ. ajánlatát fogadta el, amely f. é. április 12-től 12 évre pontyvalutában veszi bérbe a társulat vizeit és évenkénti népesítésre kötelezi magát. F.

Az Érd-dunaegyházi halászati társulat f. évi április hó 15-én Budapesten tartotta rendes évi közgyűlését Müller József kir. erdőmester elnöklése alatt. Az elnöki jelentésben kifejezésre jutott, hogy a bérek az elmúlt évben valorizálva nem voltak s így a társulatnak anyagi ereje hiányzott ahhoz, hogy üzemi befektetéseket, pl. ivadékkihelyezést eszközölhessen. Ez évben azonban áttért a valorizált bérbeadásra s így üzemszakaszonként 2 q nemes pontyivadék került kihelyezésre. A befolyt bérek a jogtulajdonosok közt szétosztattak; orvhalászat nem jutott az elnökség tudomására. A közgyűlés az elnöki jelentést tudomásul véve, háromtagú számvizsgáló bizottságot választott az elmúlt évi számadások megvizsgálására. A bizottság a számadást 1,725.561 K 55 f bevétellel és 1,455.024 K 55 f kiadással, tehát 270.537 K maradvánnyal rendben találta, miért is a közgyűlés a felmentvényt megadta. Az 1924/25. évi költségvetésben 359,400.000 K bevétel és 12,130.000 K kiadás s ehhez képest kat. holdankint 1420 K járulék szerepel. Az 1924. évi bér felosztása tekintetében a közgyűlés utasította az igazgatót, hogy három különböző megoldás szerint felosztási tervet dolgozzon ki s döntés végett a közgyűlés elé terjessze. Végül elhatározta a közgyűlés, hogy az érdekeltégi területek kimutatását az illetékes kataszteri felmérési felügyelőségtől beszerzi. F.

A marosvízi halászati társulat f. évi április 16-án tartotta Makón újjáalakuló közgyűlését. Az ülést *Tarny Ivor* Csanád megye alispánja nyitotta meg. A közgyűlés határozatképességének megállapítása után az alispán felszólította az érdekelteket a tisztikar megválasztására. Egyhangú választás útján elnök: Roszlóczy Ferenc, igazgató: Ringenbach Gyula, alelnök: Rónay Imre lett.

Az elnöki bevezető beszéd után az alapszabályok módosításának tárgyalása következett, melynek során a társulat új székhelye Makó lett.

Az üzemterv módosításának tárgyalása során új szakaszbeosztást állapítottak meg.

A társulat bérlőivel 1924. évre a bérllet összegét búzavalutában kötötték ki.

Az 1924. évi költségelőirányzatnak, valamint a tagok járulékanak tárgyalását és a számvizsgálók megválasztását egy később összehívandó rendkívüli közgyűlésre halasztották. O.

VEGYESEK.

A sporthorgászok köréből. *Kérem az ország összes halászati társulataihoz és a nyílt vizek (folyam- és folyószakaszok) halászati bérlőihez!* Kérelmem oda irányul, hogy a nyílt vizek bérlői viseltessenek a sporthorgász iránt jó indulattal, ne tekintsek vidrának, mert e sportot egy szál horoggal felszerelv nem kenyérkeresetből, hanem élvezetből s főleg azért űzi, hogy a pormentes vízi levegőn, csendes magányban, távol a városok zajától, egészségét fenntartsa vagy helyreállítsa. A pormentes vízi levegő és a költő szavait idézve: „csendes boldogságban megháborítlanul élek én kebleden tiszta szent természet”, a legjobb gyógyszer a tüdőhurut, gége-, légszöbántalmak és idegbajok ellen.

Ez érdekesítő sport (melynek eredménye legtöbbszörre úgyis csak egynéhány keszeg) oda vonzza a horgászt a pormentes leve-

gőre, mely nemcsak a legjobb gyógyszer, hanem a legsikeresebb óvszer hazánk legpusztítóbb ellensége a tüdővész ellen is.

Kérem azért önöket az összes sporthorgászok és a szenvedő emberiség nevében, hogy a sportot méltányolják és fogadják a horgászt magyar vendégszerettel, mint azt már régóta a balatoni közbirtokosok teszik.

Mert a horgászat, cserkészlet és turisztika főcélja testileg és lelkileg erős és hazafias nemzedéket nevelni.

Halászok! Ősmagyarok! Legyetek ti elsősorban támazai e nemzet szent ügyének!

Előre is köszönet és hálával maradok tisztelőjük, Budapest, 1924. március hó 26-án. *Francisci Árpád*, ny. vasúti főfelügyelő, a budapesti sporthorgászok egyesületének megalapítója.

A magunk részéről csak annyit fűzünk e kérelemhez, hogy mindazok, akikhez szól, bizonyára méltányolni fogják, amint eddig is méltányolták a *komoly* sporthorgászt, amilyenek példaképe Francisci Árpád úr is, ha írásbeli horgászati engedélyért fordul a kiszemelt vízterület tulajdonosához és bérlőjéhez. A komoly sporthorgászok ugyanis mindnyájan tudják, hogy a halászjegy magában még nem jogosít fel senkit sem a horgászásra. Ehhez a magántulajdon megsértése nélkül csak akkor kezdhet hozzá bárki is, ha a tulajdonos (bérlő) engedélyt ad neki, s az engedélyező által követelt feltételeket teljesíti és betartja. Szerk.

Halászati előadások a budapesti egyetemi közgazdaságtudományi karon. A közgazdaságtudományi kar *dr. Schandl József* egyetemi tanár útján felkérte *Répassy Miklós* h. államtitkár és *dr. Unger Emil* kir. adjunktust, hogy május havában szerdán és pénteken az összes évfolyamok hallgatói részére halászati előadásokat tartsanak. Az édesvízi halászati biológiából május 7-én, 9-én és 14-én este 6 órakor Unger Emil dr. már meg is tartotta előadásait, melyeket mintegy 80 hallgató látogatott nagy érdeklődéssel, a Szerb-utca 23. sz. alatti IV. sz. tanteremben. A pontyos tógazdasági üzemből és a halgazdaságból Répassy Miklós h. államtitkár úr május 16-án este 6 órakor kezdi meg előadásait ugyanott.

Ritka zsákmány. Győr sz. kir. városnak a holt Marcal folyón levő halastavában érdekes zsákmány került a varsába. Egy darab 1 1/2 kg súlyú 1 m. hosszú angolna. Érdekes volna megtudni, hogy mely úton került e ritka hal ezen elzárt vízbe, mert hogy az életfeltételek megválnának részére, bizonyítja, hogy ily szép nagy példány is található. Sch.

Az angolna valószínűleg a Dunából vándorolt be oda, ahol fogták. A Dunában ugyanis elvéve minden évben akad néhány példány, mint azt lapunkban többször megírtuk. A szerk.

Felhívás. *Erich Rose*, Tucheband bei Kustrin (Németország) arra kéri a „Halászat” olvasóit, hogy részére bolharákokat gyűjtsenek. Európa *Gammarus* és *Niphargus* nemeibe tartozó apró, kb. 1 cm. nagyságú rákjaikat dolgozza fel tudományosan. Előbbiek az álló- és folyóvizek vízínövényein, utóbbiak a kutak és barlangok vizében élnek. Magyarországból csak a M. Nemzeti Múzeumtól kapott eddig anyagot, de szeretné, ha Magyarország bolharákjai nagyobb számmal és több lelőhelyről lennének nagy munkájában képviselve.

A rákokskákat elevenen szesszel töltött kis üvegecskébe tegyüik és mellékeljük hozzájuk az üvegebe egy ceruzával írott cédulát, melyre a gyűjtés idejét és helyét (a megyét is) és a gyűjtő nevét felírjuk. Azután küldjük el a fenti címre, mint értéktelen mintát. Esetleg juttassuk el a Nemzeti Múzeum Állattárába, mely az anyagot azután továbbítja. Dr. H. B.

Hivatalos árjegyzés. Március hóra ismét a megszokott jelentés: forgalom halban lanya, árák változatlanok.

Nagyban való eladásnál a forgalom a jegyzésből kivételgleg megcsappant, mert jegyzés alig fordult elő. Az előfordult jegyzések szerint az *élő* ponty 26.000—35.000 K, *jegelt* halban a IV. balatoni fogassüllő 40.000 K, a balatoni keszeg 5600—6000 K között ingadozott kilogrammonként.

Kicsinyben való árúításnál az áringadozásokat koronában és kilogrammban az alábbi összeállítás mutatja:

	1924. márc. 1.		1924. márc. 29.	
	Vásár- csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár- csarnokokban	Nyílt piacon
a) Édesvízi (élő) hal:				
Ponty, nagy ...	38000—45000	25000—40000	40000—48000	25000—45000
" kicsiny ...	28000—38000	—	30000—38000	—
Harcsa, nagy ...	60000—70000	—	65000—70000	70000—90000
" kicsiny ...	—	—	60000—60000	—
Csuka, nagy ...	35000—40000	—	34000—40000	25000—45000
" kicsiny ...	30000—33000	—	28000—35000	—
Fogassüllő, dunai ...	80000—80000	—	—	—
Kárász ...	10000—22000	12000—20000	28000—28000	15000—35000
Compó ...	25000—25000	14000—25000	28000—30000	—
Márna ...	30000—30000	—	35000—35000	—
Keszeg ...	—	—	—	—
Kecsege kicsiny ...	—	—	—	—
Apró, kevert hal ...	—	—	—	—
b) Édesvízi jegelt (nem élő) hal:				
Ponty, nagy ...	28000—36000	24000—25000	31000—38000	20000—40000
" kicsiny ...	24000—28000	—	24000—28000	—
Harcsa, nagy ...	70000—70000	—	90000—100000	50000—80000
" kicsiny ...	40000—40000	—	50000—60000	—
Csuka, nagy ...	28000—35000	—	28000—35000	16000—40000
" kicsiny ...	20000—28000	—	24000—28000	—
Fogassüllő, dunai ...	50000—50000	—	—	—
I. Fogassüllő, balatoni nagy 3 kg-on felül ...	75000—80000	—	90000—95000	—
II. Fogassüllő, balatoni nagy 2-3 kg-os ...	55000—60000	32000—40000	80000—80000	30000—70000
III. Fogassüllő, balatoni kicsi 45 cm. h. feljebb ...	45000—52000	—	60000—65000	—
IV. Fogassüllő, balatoni kicsi 35 cm. h. feljebb ...	30000—44000	—	50000—50000	—
Keszeg, balatoni ...	8000—10000	—	15000—15000	—
Garda, balatoni ...	7000—8000	—	—	—
Kárász ...	10000—16000	—	12000—16000	12000—15000
Compó ...	—	—	25000—30000	25000—25000
Márna ...	—	—	—	14000—30000
Keszeg ...	8000—8000	5000—6000	—	—
Pisztráng ...	—	—	—	—
Kecsege, nagy ...	—	—	90000—90000	—
" kicsiny ...	—	—	70000—70000	—
Apró, kevert hal ...	15000—15000	3000—6000	12000—12000	12000—16000

ÜZENETEK.

Olvasóinkhoz! Lapunk áprilisi száma a nyomdai iparban akkor lezajlott bérmozgalmak miatt maradt el, helyette most kettős terjedelemben jelenik meg s a jövőben is nagyobb terjedelmű lesz mint eddig volt.

Többeknek, Győr. A halászati tilalom országhatárt képező folyamszakaszokon sincsen általánosan felfüggesztve. A komáromi és esztergomi halászati társulatok határmenti területein azonban valóban felfüggesztett az általános tilalom, mert nevezett halászati társulatok ily értelmű kérelemmel fordultak a földművelésügyi miniszter úrhoz.

K., Győr. A ponty táplálkozására vonatkozó b. cikkét köszönjük, júniusi vagy júliusi számunkban hozzuk.

A lap kiadásáért felelős: **Dr. Unger Emil**

HIRDETMÉNY.

A **Vásárosnamény-Csapi** tiszai halászati társulathoz tartozó vízterületeken

halászati jog gyakorlása

három szakaszra osztva 1924. évi június hó 10. napjától kezdődő hat évre, vagyis 1930. évi június hó 9. napjáig **haszonbérbe adatik.** A haszonbérbeadás a benyújtandó zárt írásbeli ajánlatok alapulvételével 1924. évi június hó 1. napján délelőtt 10 órakor Vásárosnaményban, a község házában tartandó nyilvános szóbeli árverésen fog megtörténni. Ugyanaddig az időpontig adhatók be az írásbeli ajánlatok is a társulat igazgatójának, Bakcsy László úrnak kezéhez. Az árverezni szándékozók kötelesek a minden egyes szakaszra nézve külön-külön 500.000 koronában megállapított bánatpénzt a társulati igazgató kezéhez letenni. Az ajánlatokat az egyes szakaszokra nézve külön kell beadni. A bérbeadandó szakaszok a következők: Felső szakasz az élő Tisza folyónak Vásárosnamény község déli határától Tiszavid község északi határáig terjedő része. Középső szakasz az élő Tisza folyónak Tiszaadony község déli határától Benk község északi határáig terjedő része. Alsó szakasz az élő Tisza folyónak Nagylónya község déli határától Csap község nyugati határáig terjedő része, oly korlátozással, hogy Szalóka község déli határától Csapig a cseh megszállás miatt az élő Tiszának csak a szabolesi oldala tartozik ehhez a szakaszhoz.

A bérájanlat pontyhal mennyiségben adandó, amelynek értéke az egyes fizetési határidőket megelőző egy héten át a budapesti központi vásárcsarnokban jegyzett édesvízi élő középponty nagybani átlagára alapján fog mindig megállapítani. A bérájanlat 50%-a a jelzett átszámítás szerint félévénként előre, minden év június hó 1-én és december hó 1. napján készpénzben fizetendő a társulati igazgató kezéhez; 50%-a pedig kecsége, tok, stüllő és harcásában lesz a partbirtokosság részére a szerződésben megállapítandó módon beszolgáltatandó.

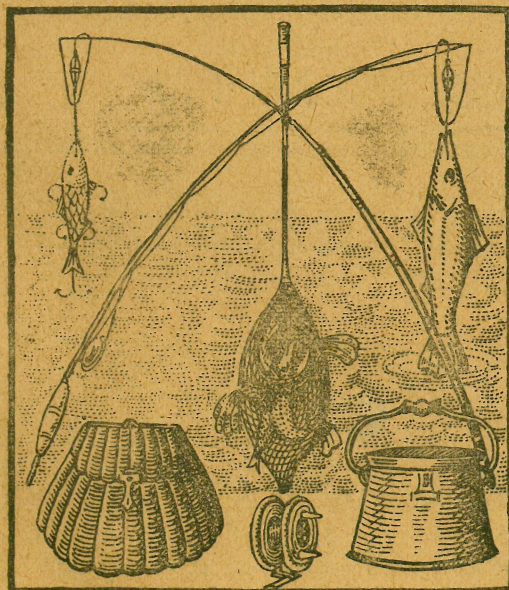
Az árverési ajánlatok elfogadása esetében a szerződés a bérbevevő kölségére azonnal meg fog köttetni. Ugyanekkor esedékes a haszonbérnek az első félévi készpénz készlete; valamint az egész bérleti idő tartamára leteendő óvadék, amely az elfogadott bérájanlat 50%-a.

A társulat fenntartja a jogot, hogy az írásbeli és szóbeli ajánlatok között, tekintet nélkül összegükre, szabadon választhasson; esetleg azokat visszautasíthassa.

A halászatot csak a társulathoz kormányhatóságilag jóváhagyott üzemterve szerint szabad gyakorolni. Az üzemterv Bakcsy László társulati igazgatójánál (Nagylónyán) megtekinthető.

HIRDETÉSEK

felvétetnek a **Kiadóhivatalban,**
Budapest, IX., Üllői-út 25. szám

Sport- és horgászó-eszközgyára

Világos és sötét bambusz-, Hickory-, Greenhart- és gerelyfából készült, valamint Tonkin-horgászbotok, dobó-, fonó- és csukahorgászásra szolgáló hasított horgászbotok, fa- és fémcsévék, olasz és közönséges fonócsalik, mesterséges csalétekhalak és legyek, mindenfajta pedzók és horgok, elsőrendű kender- és selyemhorgászszinórok, halakosarak és vedrek, kender- és drótszákak stb. különleges gyártása.

Képes árjegyzéket kívánatra, mintát számla ellenében küldünk

F. W. LÜHRIG A.-G., GÖTTINGEN
sport- és horgászó-eszközök gyára

Képviseletet keresünk!

Képviseletet keresünk!

IFJ. SINGHOFFER ÁGOSTON és TÁRSAI

≡ HALNAGYKERESKEDÉS ≡

CZÉGTULAJDONOS:

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Raktár és kereskedelmi iroda: **BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCZA 3. SZ.**

TELEFON: nappal: József 48-48, éjjel: Budafok 128.

Központi iroda: **BUDAPEST, V., BÉLA-UTCZA 8. TELEFON: 79-46.**

Halászhálók

legjobb minőségű, 3—2-sodratú, hosszúszerű kenderfonalból készült, úgyszintén **haláskötelek, inslég, horog, halászczérnák** készen és megrendelésre kaphatók

Hirschfeld Ármin
Debreczen, József kir. herczeg-u. 38.

Halászháló

puha inslég és kötél, hálófonal, parafalattság, rebzsinór
minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA RÉSZVÉNYTÁRSASÁGNÁL
Budapest, IV., Ferenc-József-rakpart 6—7.
TELEFON: József 61—48.

Halászati és gazdasági felszerelések: halászcsonakok, haltartók, csónakbárkák, apacsutok, nádvagókések, csákllyák, húzó- és kormányvezetők (kőrisfából), sport- és luxuscsónakok, evezők.

Kötélárúk: ruhaszáritókötel, rudalókötel, nyakló, marha- és borjúkötel, istráng, szántógyeplő, nyereg stb. gyártása és eladása:

HIRMANN ISTVÁN ipartelepei, VÁC

Kódsdi-út 52. (vasut mellett). Telefon: 72. Központi iroda: **Budapest, V., Alkotmány-utca 20. Telefon: 179—51**
Kérjen árajánlatot! **Az árúk kiválóságáról személyesen meggyőződhet!**

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek **több ezer métermázsa** élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halászmester, **BUDAPEST**, Központi vásárcsarnok. Telefon: József 48—94

Halértékesítő Részvénytársaság

halnagyszerkedés

Árusító hely: **Budapest, IX., Központi vásárcsarnok**

Telep és iroda: **Budapest, IX., Csarnok-tér 5.**

Telefon nappal: **József 113—54.**

Telefon éjjel: **József 49—06.**

Központi iroda: **Budapest, V., Széchenyi-utca 1.**

Telefon: **154—44, 154—45.**

MEGVESZŐK tógazdaságok egész haltermését, **SZÁLLITUNK** a Magyar Tógazdaságok részvénytársaság kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más **tenyészhalat** és megtermékenyített **fogassüllőikrát**, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle **haltakarmányt.**